

Industriministeren (Erling Jensen):

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti for driftslån til håndværks- og mindre industrivirksomheder.

(Lovforslag nr. L 73).

Lovforslaget må ses som led i en gennemgang, industriministeriet (og tidligere handelsministeriet) har foretaget af de forskellige erhvervsfremmeordninger med henblik på at skære de ting bort, der ikke længere har aktuel betydning, og koncentrere indsatsen om de ordninger, der fungerer bedst.

Sigtet med den nugældende lov var under den indtrufne konjunkturfatning ved en statslig garantistillelse at medvirke til, at i øvrigt veldrevne og konkurrencedygtige virksomheder inden for håndværket og den mindre industri kunne gennemføre en nødvendig omstilling til nye produktioner eller nye markeder. Ved lovforslaget foreslås adgangen til at yde garanti af statskassen for lån til driftsformål bragt til ophør den 1. april 1980.

Baggrunden herfor er, at ordningen kun har været udnyttet i meget beskedent omfang, uanset at vilkårene for at opnå garanti er blevet lempet. De udtalelser, vi har modtaget fra erhvervslivets organisationer, bekræfter, at der ikke er noget ønske om at opretholde denne ordning, der også oprindelig var tænkt at skulle være af midlertidig karakter.

Ordningen bygger på et samarbejde med pengeinstitutterne, og det foreslås, at adgangen til at yde garanti først bortfalder den 1. april 1980, hvorved man undgår at afskære ansøgninger, der måtte være til behandling i pengeinstitutterne.

Med disse ord, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg tillade mig at anbefale dette til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Industriministeren (Erling Jensen):

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ophævelse af lov om garantier for lån til industrivirksomheder.

(Lovforslag nr. L 74).

Lovforslaget må ses som led i en gennemgang, industriministeriet (og tidligere handelsministeriet) har foretaget af de forskellige

erhvervsfremmeordninger med henblik på at skære de ting bort, der ikke længere har aktuel betydning, og koncentrere indsatsen om de ordninger, der fungerer bedst.

Den nugældende lov blev vedtaget i folketinget i 1967. Begrundelsen var da, at der skønnedes at være behov for – og en væsentlig samfundsmæssig interesse forbundet med – i et vist omfang at kunne yde bistand til industrivirksomheder. Hensigten var gennem ydelse af statsgaranti at lette optagelsen af lån på sædvanlige markedsvilkår til finansiering af anlægsudgifter for industrivirksomheder.

Når adgangen til at yde garanti af statskassen nu foreslås ophævet, skyldes det, at ordningen i en årrække ikke har været udnyttet. Jeg kan således oplyse, at der siden finansåret 1972–73 ikke har været givet tilsagn efter loven. Der er kun indkommet ganske få ansøgninger, og disse er enten overført til behandling under andre erhvervsfremmeordninger eller er bortfaldet.

Vi har forelagt tanken om at ophæve ordningen for erhvervslivets organisationer, som ikke har haft indvendinger mod ophævelsen. Det synspunkt er dog blevet fremført, at ordningen – der ikke har været udgiftkrævende for statskassen – eventuelt kunne bevares som en beredskabsforanstaltning. Da der imidlertid end ikke under de seneste vanskelige år for industrien har vist sig noget behov for ordningen, og da en statsgaranti i givet fald vil kunne ydes med folketingets tilslutning i det enkelte tilfælde, har regeringen anset det for rigtigst at ophæve loven.

Boligministeren (Erling Olsen):

Jeg tillader mig herved for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter. (Finansiering af energibesparende foranstaltninger og brandsikring samt lejeres overtagelse af udlejningsejendomme på andelsbasis m. v.).

(Lovforslag nr. L 75).

Efter forslaget åbnes mulighed for, at ejere af såvel udlejningsejendomme som ejerboliger kan optage realkreditlån til dækning af den del af udgifterne til energibesparende foranstaltninger, herunder til anlæg til udnyttelse af vedvarende energikilder, som ikke dækkes af statstilskud efter skattefradrag.